

751.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 23 sierpnia 1932 r.

o sposobie przeprowadzania rewizji osobistej w postępowaniu przymusowym w administracji.

Na podstawie art. 30 ust. 4 i art. 60 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowym w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 342) zarządza się co następuje:

§ 1. Gdy przy egzekucji świadczeń pieniężnych zobowiązany nie wskaże majątku dostatecznego do pokrycia egzekwowanej należności, a zachodzi uzasadnione podejrzenie, że majątek taki ukryto, wolno organowi egzekucyjnemu przeprowadzić rewizję osobistą zobowiązanego, jednak jedynie przy sposobności przeprowadzania u niego rewizji domowej i gdy zastano go w rewidowanym mieszkaniu.

§ 2. Rewizję osobistą należy zawsze poprzedzić ustnem wezwaniem zobowiązanego do natychmiastowego dobrowolnego wręczenia organowi egzekucyjnemu posiadanych przy sobie pieniędzy, walorów i przedmiotów wartościowych. Wezwania dokonywa organ egzekucyjny.

O ile zobowiązany wręczył organowi egzekucyjnemu pieniądze, walory lub przedmioty wystarczające do zaspokojenia egzekwowanych należności, organ egzekucyjny winien rewizji zaniechać.

§ 3. Gdy zobowiązany nie uczynił zadość wezwaniu organu egzekucyjnego lub uczynił to w sposób niepełny lub niedostateczny — wolno organowi egzekucyjnemu przeprowadzić u niego rewizję osobistą.

§ 4. Rewizja osobista polega na przeszukaniu ubrania na zobowiązanym. Przeszukania należy dokonywać z zachowaniem należnych względów dla osoby rewidowanej.

§ 5. Osobami uprawnionymi do przeprowadzania osobistej rewizji u kobiet będą jedynie osoby płci żeńskiej specjalnie do tego upoważnione przez władze egzekucyjne. Znalezione przy rewizji przedmioty winny być niezwłocznie doręczone organowi egzekucyjnemu.

§ 6. W wypadku gdy osoba zobowiązana stara się uniknąć rewizji osobistej przez opuszczenie mieszkania lub innym sposobem, wolno organowi egzekucyjnemu przeszkodzić temu przy użyciu asystencji organów bezpieczeństwa publicznego.

§ 7. Przepisy rozporządzenia niniejszego nie mają zastosowania do osób wojskowych.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

752.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO W POROZUMIENIU Z MINISTREM SPRAW WEWNĘTRZNYCH I MINISTREM SKARBU

z dnia 20 września 1932 r.

o zmianach w rozporządzeniu z dnia 9 września 1931 r. w sprawie gospodarki finansowej gmin wyznaniowych żydowskich.

Na podstawie art. 48 i 53 przepisów o organizacji gmin wyznaniowych żydowskich na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem województwa śląskiego, ogłoszonych w załączniku do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 października 1927 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 52, poz. 500) oraz art. 118 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie z dnia 9 września 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 698) ulega następującym zmianom:

1) w § 6 wyraz „października” zastępuje się wyrazem „grudnia”;

2) w § 20 liczba „1933” zastępuje się liczbą „1934”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

753.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 30 września 1932 r.

w sprawie zmian w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa z dnia 3 sierpnia 1927 r. do ustawy z dnia 28 października 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 28 października 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami (Dz. U. R. P. Nr. 121, poz. 868) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w zakresie administracji rolnictwa i reform rolnych (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Rolnictwa z dnia 3 sierpnia 1927 r. do ustawy z dnia 28 paź-

dziennika 1925 r. o nadzorze państwowym nad buharami (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 668) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Ministra Rolnictwa z dnia 16 kwietnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 283) wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 1 § 2 dodaje się drugie zdanie następującej treści: „Obszar działania komisji określa wojewoda”.

2) w § 13 skreśla się w ust. 2 punkt c) oraz w ust. 3 punkt b); punkty c), d) ust. 3 otrzymują numerację b), c).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Sew. Ludkiewicz

754.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 12 października 1932 r.

w sprawie przymusowej organizacji obrotu zagranicznego olejem skalnym i produktami naftowymi.

Na podstawie art. 1 punkty a), c), g), h), j) ustawy z dnia 18 marca 1932 r. w sprawie regulowania stosunków w przemyśle naftowym (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 306) zarządzam co następuje:

§ 1. Powołuje się do życia przymusową organizację dla zagranicznego obrotu handlowego (przywóz i wywóz) olejem skalnym i produktami naftowymi pod nazwą „Polski Eksport Naftowy”, z siedzibą we Lwowie.

§ 2. Organizacja „Polski Eksport Naftowy” posiada osobowość prawną.

§ 3. Uczestnikami tej organizacji są wszystkie, znajdujące się na terytorjum Rzeczypospolitej przedsiębiorstwa naftowo-rafineryjne i gazolinowe, z wyjątkiem przedsiębiorstw wymienionych w § 12.

§ 4. Minister Przemysłu i Handlu w ciągu 14 dni od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zwoła organizacyjne zebranie uczestników organizacji, powołując równocześnie komisarza rządowego dla przeprowadzenia wszelkich czynności, związanych z organizowaniem „Polskiego Eksportu Naftowego”.

Na zebraniu organizacyjnym wybraną zostanie dla opracowania statutu „Polskiego Eksportu Naftowego” komisja, składająca się z 5 osób.

O ile ta komisja nie została by z jakiegokolwiek powodu wybraną, wtedy Minister Przemysłu i Handlu na wniosek komisarza rządowego wyznaczy taką komisję.

Komisja opracuje w ciągu dni 21 statut organizacji, który to statut złożony będzie Ministrowi Przemysłu i Handlu do zatwierdzenia za pośrednictwem komisarza rządowego.

Gdyby komisja z jakiegokolwiek powodu nie dotrzymała powyższego terminu, lub też opracowany przez nią statut nie uzyskał zatwierdzenia Ministra Przemysłu i Handlu — statut organizacji wydany będzie przez Ministra Przemysłu i Handlu.

§ 5. Statut organizacji „Polski Eksport Naftowy” będzie ogłoszony w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski” i na podstawie tego statutu ukonstytuowane zostaną władze organizacji.

Ukonstytuowanie organizacji zostanie również ogłoszone w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski”.

§ 6. Nadzór nad organizacją „Polski Eksport Naftowy” sprawuje Minister Przemysłu i Handlu przez komisarza rządowego, powołanego przez siebie.

Szczegółowy zakres działalności i upoważnień komisarza rządowego określi statut.

§ 7. Koszty, połączone z nadzorem sprawowanym przez komisarza rządowego, ponosi w ustalonej przez Ministra Przemysłu i Handlu wysokości organizacja „Polski Eksport Naftowy”.

§ 8. Należące do organizacji przedsiębiorstwa naftowo-rafineryjne, oraz gazolinowe, obowiązane są wydzielać dla eksportu z wszystkich wytwarzanych przez siebie produktów określony procent tej wytwórczości i te wydzielone ilości nie mogą być zbywane na rynku krajowym.

Procent ten będzie oznaczany co pół roku zgóry dla każdego produktu oddzielnie na podstawie danych statystycznych wytwórczości, zbytu krajowego i eksportu z tego samego półrocza roku poprzedniego, z uwzględnieniem zaszytych w międzyczasie zmian. Szczegółowe zasady określania tego procentu ustali statut organizacji.

Powyżej oznaczone stosunki procentowe mogą być zmieniane na wniosek komisarza rządowego w razie poważnych zmian w produkcji surowca, konsumpcji wewnętrznej, lub innych ważnych okoliczności.

Odnosnie do dobrowolnych organizacji przedsiębiorstw naftowo-rafineryjnych i gazolinowych, regulujących obrót krajowy, Minister Przemysłu i Handlu zarządzić może, by ilości procentowe, przeznaczone do eksportu, przypadające na przedsiębiorstwa zrzeszone w tych organizacjach, były obliczane na zasadzie powyższej dla tych organizacji globalnie.

§ 9. Mniejszym przedsiębiorstwom rafineryjnym, będącym w ruchu, o łącznej wytwórczości do 6.000 tonn rocznie każde, zmniejsza się ilości, które w myśl § 8 tego rozporządzenia obowiązane są wydzielać do eksportu, jak następuje:

- a) przedsiębiorstwom o wytwórczości do 2.000 tonn rocznie o 30%,
- b) przedsiębiorstwom o wytwórczości do 4.000 tonn rocznie o 25%,